

זבזבה בחיים

גליון שבועי במשנת מרן האור החיים הק' זיע"א

בס"ד, גליון רס"ג, פרשת נמדבר - חג השבועות תשפ"ד

אור הישועות

ישועות, סיפורים ועובדות נפלאים
בזכות רבינו

תורמים ונושעים!!!

קחו חלק בהפצת הגליון ובספרי רבינו האור החיים הק'
ותזכו בעזרת ה' להיות חלק מסיפורי הישועות
צילצלו כעת לטל': 02-8043333

10 דקות אור החיים שהצילו ילדה | חלק א'

כספים והגיעו עד לחמשת הפרופסורים הכי מפורסמים באמריקה לענייני לב ומוח. ולמריבה הצער, כל המומחים הללו לקחו את הצילומים והבדיקות, התבוננו בהם באריכות, ואז פכרו ידיים ואמרו: "טורי, אנחנו מאוד מצטערים, אבל אין לנו מה לעשות". ייאוש!

ההורים הצעירים חזרו הבייתה שבורים ורצוצים. המשפחה כולה קרסה ונשברה. אין שום מילה שתגדיר את המראה הלופת הזה של תינוקת טהורה, שעוד לא יודעת לדבר, וכל כולו מתייפחת ומתייסרת. כל מבט במחזה הזה גורר נחרות של מרעות. "זה המצב", אמר אותו יהודי מעבר לקו, "אין מה לעשות. המצב לאחר ייאוש".

רגעים עמוקים של שתיקה השתררו. אנחות עמוקות של שני חברי אמת מילאו את הרקע. ואז, מספר הרב חזן, לא יודע מאיפה, הרגשתי שמשמים נותנים בפי מילים. פשוט לא הפרעתי למילים לצאת מפיו.

"תשמע ידידי הטוב", אמרתי בסופו של דבר, "אצלינו היהודים אין מושג כזה 'יאווש'". תמיד יש מה לעשות".

אבל חמישה פרופסורים אומרים שאין מה לעשות... עוקץ היידי.

"ורופאי הנשמות אומרים שיש. אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים".

ואז, מספר הרב חזן, נתתי לו שני מרשמים, שנורקו פני כמו משמים.

"דבר ראשון" אמרתי, "חז"ל אומרים - מי ישל לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם. קודם אני מתחייב לצאת לנהריה ולהזכיר את הילדה אצל רופא הנפשות של הדור, כ"ק האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא שליט"א."

"ויש עוד רופא שאנחנו צריכים להיעזר בו, רופא שכבר נמצא בעולם העליון. עטרת ראשנו רבי חיים בן עטר, האור החיים' הקדוש זיע"א. אני עצמי נעזרתי בו פעם וראיתי ישועות גדולות.

"ביקשתי ממנו: בבקשה ממך, תגיד להורים ולבני המשפחה של הילדה - תקבלו על עצמכם ללמוד 10 דקות בכל יום בספר 'האור החיים' הקדוש. ובעזרת ה' תראו ניסים ונפלאות מעל הטבע ומעל כל חוקי הרפואה".

זה לא היה קל, אבל מה לא עושים בשביל להקל על סבלה של ילדה יהודית מיוסרת. וכך משפחה שלימה, יותר ממניין יהודים, החלו עוד באותו יום ללמוד בכל יום 'אור החיים'.

המשך הסיפור בגליון הבא אי"ה

החיים שלנו רצופים ברגעים שונים. לכל זמן ועת לכל חפץ. יש זמנים של התמודדות, ויש רגעים שבהם נפתחים השמים ואנו זוכים לגילוי גדול ומרגש, גילוי שגורם לנו להצביע ולהכריז - "זה ק-לי ואנוה". רגע שמחייב אותנו לעזוב הכל ולפרסם את שם ה' בעולם. רגע כזה היה לי ממש לפני כמה שעות. זה התחיל במכתב שנחת בתיבת הדואר.

הרבה מכתבים של הערות והארות, שאלות ותהיות מגיעים. אבל המכתב הזה היה אחר ומרגש. מי שחתום עליו הוא יהודי יקר, הרב אפרים חזן. הוא בסך הכל ביקש לשתף ולהודות, אך תוך כדי קריאה היה ברור שיש לנו שליחות גדולה: לפרסם את הדבר ברבים ולהביא עזרה ליהודים יקרים בכל העולם. כך מספר הרב חזן במכתבו.

זה היה לפני כחצי שנה. בחודש אלול תשפ"ג, חודש ספטמבר למניינם.

באחד מאותם ימי רחמים ותשובה, הוא מקבל טלפון מיהודי יקר שמתגורר בעיר התורה, לייקווד שבארה"ב.

השיחה החלה כמו ביחתי ידידים, אלא שאז החל היידי לשתף בסיפור עצוב שמעיק קל ליבו. הוא מבקש לקיים את עצת הפסוק "דאגה בלב איש ישחנה".

"לפני חמישה חודשים", מספר היידי מעבר לקו, "נולדה לי אחיינית יקרה. כל המשפחה שמחה ורקדה עם ההורים היקרים. אלא שאז התגלה דבר עצוב ומחריד:

התינוקת הקטנה נולדה עם מום בלב ובמוח! אין שום דרך קלה להביט על מקרה שכזה. בבת אחת השמחה הגדולה הופכת לאתגר נורא. במקום להשתעשע עם עגלות וסדינים חדשים, בני הזוג הצעיר מצאו את עצמם משוטטים בין כותלים. השעון הסדיר שלהם נגמר. הלילות והימים הפכו למערבלת אחת גדולה. הם והתינוקת האומללה, מצאו את עצמם יושבים בחדרי מיון, עוברים מצילום לפיענוח, מהפניה לאבחון.

העבודה של האב והאם הסתיימה. ובמקום המיטה בבית הם מצאו את עצמם מעבירים לילות וימים על ספסלי ההמתנה בבתי החולים. שוב ושוב הם פגשו רופאי ילדים ששלחו אותם מאחד לשני. הם הוציאו ים של

הגבוהה ביותר היא רק כשיש ששים שתי ששים רבוא מישראל. לכן לא נתן הקב"ה את התורה אלא לדור יוצאי מצרים, שהיו ששים רבוא בני ישראל.

שלחן שבת עם האור החיים

השראת השכינה בשלימות בשעת מתן תורה - רק במעמד שישים ריבוא מישראל

הגבוהה ביותר היא רק כשיש ששים שתי ששים רבוא מישראל. לכן לא נתן הקב"ה את התורה אלא לדור יוצאי מצרים, שהיו ששים רבוא בני ישראל.

'ה' - השראת השכינה

זהו שאמר משה בפסוק זה: 'ה' משניני בא', 'ה' - הכוונה לשכינה הקדושה בבחינה הגבוהה ביותר, שיצאה להקביל את פני ישראל כדי ליתן להם את התורה, ובאותה שעה שיצאה השכינה בסנינו להקביל פני ישראל, יצאו ממנה גם שני חלקים שלא הגיעו מיד לישראל, אלא עברו דרך שעיר ופארן, ולאחר מכן הם הגיעו אל ישראל בשלמות.

עיקר השראת השכינה לישראל

בכך נתיישבו ההערות הנ"ל, שלא הקדימה התורה לומר שתחלה הלך לשעיר ופארן ורק לאחר מכן לסנינו, לפי שהכל ארע בבת אחת, שהקב"ה השרה שכינתו והורידה עבור ישראל, שהם היו ששים רבוא, אלא ששני חלקים מהשראה זו העביר לישראל דרך שעיר ופארן, והוא כדי שלא יהיה להם פתחון פה לטעון מדוע לא נתנו להם את התורה. אולם הקב"ה כבר ידע שודאי לא יקבלוהו ועל כן מתחילה לא הוציא שכינתו אלא בשביל ישראל, ושני חלקים ממנה העביר דרך שעיר וישמעאל. וגם אצלם לא היתה ההארה באותה הדרגה, לכך אצל עשו נאמר 'נרח' ואצל ישמעאל 'הופיע', שהיא הארה פחותה מזריחה.

סיבת שינוי סדר הזכרת המקום, לפי שמתחלה הקדים: 'ה' מסיני בא' לומר שהשראת השכינה בכללות יצאה מסיני, ולגבי שעיר ופארן הקדים 'נרח' 'הופיע' לפי שמדבר בזה על השכינה, והרי זה כאלו אמר 'ה' נרח משעיר' 'ה' הופיע מפארן', ובמקום שהאור חוזר אל ה' האמור קדם, ולכן הקדים בהם את הפעולה לשם המקום, לפי שהפעלה שבהם כוללת גם את ה' והשראת השכינה, והרי זה כפי שהקדים בתחלת הפסוק את ה' למסיני'.

ויאמר ה' מסיני בא ונרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו (וזאת הברכה - לג, ב).

בפסוק זה מושב משה רבינו את ישראל על הסכמתם לקבל את התורה, שכן קדם קבלת התורה הציע הקב"ה את התורה לכל האמות, וכולם טרבו, ורק ישראל היא האומה היחידה שקבלה את התורה מאתו במעמד הר סיני. זהו האמור בפסוק, שהקדים ה' לבוא לשעיר שהם בני עשו, ולפארן שהם בני ישמעאל, והללו מהאנו לקבל את התורה, ורק ישראל קבלוה.

שעיר ופארן קדמו, לכאורה,

לסיני אלא שיש להעיר שלפי סדר הדברים היה משה צריך להקדים תחלה: 'נרח משעיר למו' 'הופיע מהר פארן', ורק לאחר מכן לומר 'ה' מסיני בא', שהרי ה' בא לישראל בסנינו רק לאחר שסבב עם התורה אצל שאר אמות העולם, ומדוע אם כן הקדים משה ש' בא מסיני.

מתן תורה בשלמות - השראת השכינה

נראה לבאר בהקדם מה שיש להבין עוד, מדוע לא נתנה התורה לדור האבות הקדושים - אברהם ויצחק - ואם הוא מפני שהיו להם גם צאצאים רשעים, כישמעאל ועשו, אם כן מדוע לא קבל יעקב אבינו את התורה, שהרי כל בניו היו צדיקים? אלא הביאור הוא, שכדי שיתקיים מעמד נתינת התורה כפי שהיה בהר סיני צריך שתהא השראת השכינה, ואין השכינה שורה על פחות מששים רבוא מישראל, כפי שאמרו חז"ל (בראשית רבה עד, דברים רבה ז, ח), ואף שודאי היתה השראת השכינה גם אצל האבות, מכל מקום דרגות רבות יש בהשראת השכינה, כפי ששינו (אבות ב"ג מ"ב) שאפלו שנים שיושבים ועוסקים בתורה שכינה שרויה ביניהם, אבל השראת השכינה בשלמות בדרגה

גם אתם זכיתם לישועה בזכות רבנו האור החיים הקדוש?

כתבו לנו לפקס: 077-4702681 או למייל המערכת: 0774702681@gmail.com

באור ההלכה

נידון הלכתי מרתק במשנת רבינו האור החיים

איך יכול להיות שבמתן תורה תקעו בשופר של איל של יצחק הרי קרבן 'עולה' נשרף כליל?

בפרשת יתרו (יט, יג) במשך היבל המה יעלו בקר. וכתב רש"י ז"ל הוא שופר של איל שכן בערביא קורין לדכרא יובלא, ושופר של איל של יצחק.

הנה הרמב"ן תמה עליו: ז"ל ולא הבינותי זה, כי אילו של יצחק עולה הקריב אותו, והקרינים והטלפים כולם נשרפין בעולות, ומתוך הרמב"ן אולי גבל הקב"ה עפר קרנו והחזירו למה שהיה.

ובמזרחי שם כתב על הרמב"ן: ולא ידעתי מי הכריחו לזה הפירוש, שיותר נכון היה לו לפרש האגדה הזאת כשפירש ממקום חבורו, ששוב אינו ראוי להקטרה, כמו ששינונו בגמ' זכחים פ"ה ע"ב "צמר שבראי כבשים ושער שבזקן התישים והעצמות והגידים והקרינים והטלפים, בזמן שהן מחוברין, מקטירין את הכל, ואם פירשו, לא יעלו".

וכן כתב רבינו האור החיים (פר' ויקרא א, ט) על הפסוק והקטיר הכהן את הכל ז"ל אמרו חז"ל "הכל" לרבות הקרינים והטלפים, וקשה למה לא הקריב אברהם את השנה לעולה בקרניו וגו' והניח קרניו לשופרות כמאמרם ז"ל פרקי רבי אליעזר, ואולי שהקריב הכל ופקע מעל המזבח, כדתנן (זכחים פ"ה) וכולן שפקעו מעל המזבח לא יחזיר,

או אפשר שנתלש מעליו קודם זריקה, ולא נתרבו הקרינים וכו' להקריבה אלא בעודן מחוברים אבל נתלשו אפילו לו לראש המזבח ירדו דכתיב דברים י"ב כ"ז ועשית עולתך הבשר וגו', ומותר בהנאה, וכדברי זירא שאמר בפרשת המזבח מקדש נתלש קודם זריקה שרי למעבד מנייהו אפילו קתא דסכני, או אפשר שעדיין לא נתנה תורה, והגם שאמרו ז"ל יומא כ"ח קיים אברהם אבינו אפילו עירובי תבשילין, כבר כתבתי שזה היה לרצון כל שאין הכרח בדבר לאיזו סבות זכות, וכמו כן קרני איל עמדו לנס בהודעת נביאים, ולזה לא קיימו מצות העתידות להקטיר קרניו עכ"ד.

בספר מענדי אשר מביא תירוץ נפלא, ע"פ מה שכתב רש"י על הפסוק ויעלהו עולה תחת בנו ז"ל: מאחר שכתוב ויעלהו לעולה, לא חסר המקרא כלום, מהו תחת בנו, אלא על כל עבודה שעשה ממנו היה מתפלל ואומר יהי רצון שתהא זו כאלו היא עשויה בבני, כאלו בני שחוט, כאלו דמו זרוק, כאלו הוא מופשט, כאלו הוא נקטר ונעשה דשן, א"כ קרניים לא היה צריך להקריב כיון שלאדם אין קרניים לא היה צריך שיהיה תחת בנו.

חידה שבועית:

מה מבאר רבינו מדוע לא ניתנה התורה לדור האבות הקדושים - אברהם ויצחק - ואם הוא מפני שהיו להם גם צאצאים רשעים, כישמעאל ועשו, אם כן מדוע לא קיבל יעקב אבינו את התורה, שהרי כל בניו היו צדיקים?

פתרונות יש לשלוח עד יום רביעי הקרוב לכתובת מייל: p0774702681@gmail.com

או לפקס: 077-4702681

על מנת להשתתף בהגרלה: 1. יש לציין כתובת מדויקת וטלפון. 2. לציין בראש הדף עבור חידון אור החיים ושם הפרשה. 3. התשובה צריכה להיות מתוך דברי האור החיים הק' המובאים במאמר שבריש הגליון. 4. בני חו"ל מתבקשים לכתוב כתובת (אדרעס) בארץ ישראל למקרה של זכיה, שישלח לשם.

בין שולחי התשובות תערך הגרלה על הספר 'חיים כולכם היום'.

(חלק תשרי-אדר). דרכי חיים והליכות אדם על פי משנת רבינו האור החיים זי"ע, מסודרים ומחולקים לכל ימות השנה ולמועדים.

(בהתאם לשיקולי המערכת, יתכן שישלח ספר חילופי כפי הקיים במלאי)

שם הזוכה פרשת כי תשא: ה' הרב אביגדב אבוקרט מגבעת שמואל.

שבחי חיים

שבחים שנאמרו ע"י צדיקי הדורות על רבינו אור החיים ובמעלת לימוד מתוך ספר האור החיים הק'

לימוד אור החיים בימי צר ומצוק

גרנו בחרבה בתנאי חיים פרימיטיביים ביותר, ללא חלונות, ללא ריהוט, ללא גז ותאורה, לכל תפלה במנין צעדנו שני קילומטר, אך היינו אסירי תודה לה' ללא גבול, לא חשנו שאנו ישנים על ערמת קש על גבי הארץ, כי היה עמנו ר' אהרן ווילנער ואישיותו הקרינה על כלנה וכמו רחפנו בעולמות עליונים, הוא לפדנו איך אפשר להתעלות ללמד וללמד בגיא צלמות, פיו לא פסק מגרסא ש"ס ופוסקים היו שגורים על פיו, אך הוא מצא גם פנאי ללמדנו חומש עם פירוש האור החיים הקדוש.

(הפרדס שנה סא)

הספר אור החיים, והמשך הלאה ופניו היו ממש כאש, ואמר הוא בעצמו בהקדמתו על התורה כתב מדוע קראו כן, -אומר האוה"ח [המשך הלאה בניגון] כידוע שלשה נקראים חיים, הקב"ה - נקרא חיים דכתיב מלך חיים, התורה - נקראת חיים דכתיב תורת חכם מקור חיים, וצדיקים - נקראים חיים דכתיב ואתם הדבקים וגו' חיים.

פיהרט אוים דער אור החיים הקדוש [אמר בהתרגשות עצומה, כמדומני שעצם אז את עיני ובניגון של מגיד] ברוך השם, השם חלקנו בחיים, והמשכנו הלאה ללמוד...

(תורת זאב - בהקדמה)

כל היהדות מונחת בקטע אחד של "אור החיים הק'

בחצר סקוירא, כמו בשאר חצרות טשרנוביל וריז"ן, תפס לימוד האור החיים מקום מרכזי. האדמו"ר רבי יעקב יוסף מסקוירא אף מפליא היה לאמר: "דאס גאנצע אידישקייט ליגט אין איין שטיקל אור החיים הקדוש" [כל היהדות מונחת בקטע אחד של "אור החיים הק"]. "אור החיים" היה אחד מן הספרים הקבועים שהרה"ק רבי יעקב יוסף מסקוירא היה מסיים בכל שנה. בשמחת תורה היה מתחיל, ולאורך השנה למד בו לפי הסדר ולא דוקא על סדר הפרשה, אלא שלקראת שמחת תורה היה מודרך לסיים, ובשמחת תורה התחיל מבראשית. (באור החיים)

למה נקרא הספר אור החיים

סיפר בנו של הגה"צ רבי זאב דוב צ'צ'יק מירושלים: פעם באמצע הלימוד הפסיק אותי אבא זצ"ל [אינני זוכר בדיוק מה ה' סיבת ההפסקה כמדומה שאמר שכדאי לעיין כאן באוה"ח הק'] בכל אופן התהרהר רגע, ואמר לי [אף צלמות, פיו לא פסק מגרסא ש"ס ופוסקים היו שגורים על פיו, ובניגון של מגיד, יודע אתה למה נקרא

לימוד ושינון בתורתו של האור החיים הק'

על מנת לעודד את הלימוד וההבנה בפירוש הקדוש יוצאין מכון 'לאור באור החיים' במימון שבועי של מכון שבועי נושא פרסים שיערך בעזרת ה' מידי מוצ"ש בשעה 22:00 בקו טלפון ייחודי מבית פון קליק.

או אך משרתפים:

מחייגים במוצ"ש לקו הטלפון:

09-3750181

מקיישים את קוד החידון: 12972 ומצטרפים לחידון.

המשתתף שיגלה את הבקיות המרשימה ביותר יקבל ב"ה שי מיוחד.

חייגו: 073-2951871

להאזנה לשיעורי הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליטיא

מחברים לחיים

תורתים סטים ורזאים ישועה

לפרטים: 02-8043333

זבקים בתורת ה'אור החיים'

ט השוון סט החיים

חיים כולכם היום

ליקט נפלא מתורתו של רבינו האור החיים זי"ע קטעים מוסתמים לענין של חס על פי סדר השנה מצוות התורה ורבינו אור החיים מודר שבו חיים

מאיר' את המשנה

מוקד החימוט 02-22-55-66

לפני כתיבת הספרים המבחר